

ΧΩΡΙΣ ΕΚΕΙΝΗ

Της Δέσποινας Καραμήτσου

Πάνω στη σκηνή ο Εγκέφαλος κάνει βόλτες πέρα δώθε με ένα ποτήρι στο χέρι. Η Καρδιά μπαίνει μέσα ανήσυχη. Κοιτάει πέρα δώθε.

ΚΑΡΔΙΑ: Ααα! Εδώ είσαι, πουλάκι μου; Πάλι ξενυχτάς; Τι κάνεις τέτοια ώρα;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: *(ανόρεχτα)* Αϋπνίες...

ΚΑΡΔΙΑ: Θα φταίει το πολύ πεπόνι. Βάρυνε το στομάχι. Έπρεπε να έχεις δώσει προ πολλού σήμα κορεσμού. Το ξέρεις ότι είναι λαίμαργο. Που είχες το μυαλό σου;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: *(ανόρεχτα)* Φταίει η μοναξιά.

ΚΑΡΔΙΑ: Τι σου συμβαίνει; Τι σου 'καναν και πίνεις;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Δεν τα 'μαθες;

ΚΑΡΔΙΑ: Κάτι πήρε τα αυτί μου αλλά δεν ήθελα να το πιστέψω.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Βούιξε ο τόπος από τον καυγά της Μέλαινας ουσίας και των νευρώνων για χάρη της μικρής ορμόνης.

ΚΑΡΔΙΑ: Είναι αλήθεια, λοιπόν; Έφυγε η Μίνη;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Πριν τρεις μέρες. *(δακρύζει)*

ΚΑΡΔΙΑ: Μην απελπίζεσαι. *(του δίνει χαρτομάντιλο)* Μπορεί να γυρίσει.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Μπα, δεν ελπίζω. *(φυσάει τη μύτη)*

ΚΑΡΔΙΑ: Τις άλλες φορές πως έφευγε για λίγο;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Αυτή τη φορά φαινόταν αποφασισμένη. Πάντα ήθελε να γίνει διάσημη. 'Μια μέρα όλοι θα μιλάνε για μένα', μου είπε και με εγκατέλειψε. Μου έκλεισε την πόρτα στα μούτρα.

ΚΑΡΔΙΑ: Σοβαρά;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: 'Μια μέρα θα γράφουν όλα τα ιατρικά περιοδικά για την αφεντιά μου. Μίνη η ντοπαμίνη, η μεγάλη ντίβα!', μου φώναζε φεύγοντας.

ΚΑΡΔΙΑ: Την άτιμη!

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Μου ξερίζωσε την καρδιά.

ΚΑΡΔΙΑ: Υπερβάλεις! Εγώ, μια χαρά αισθάνομαι! Εσύ έχεις χάσει το μυαλό σου ... Σύνελθε πριν να είναι αργά. Μην ανέβει η πίεση και πάθεις κανένα εγκεφαλικό. Δεν έχω καμία όρεξη να βρεθώ στην εντατική και να με φλομώνουν στα αντιπηκτικά και τους ορούς. Το ξέρεις πως απεχθάνομαι τις ενέσεις.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Αααχ! Τίποτα δεν της έλειπε, στα πούπουλα την είχα. Τι θα κάνω τώρα χωρίς εκείνη; Ήθελα να 'ξερα ποιος την ξεσήκωσε.

ΚΑΡΔΙΑ: Καλέ, αυτή πάντα ξεσηκωμένη ήταν. Εθισμένη στην καλοπέραση και τις απολαύσεις... Δεν θυμάσαι, τότε, που είχαμε πάει στο Λουτράκι για διακοπές; Πού την έχανεσ πού την έβρισκες μέσα στο καζίνο τριγυρνούσε όλη την ώρα. Με μια τράπουλα στο χέρι, ένα με την τσόχα είχε γίνει. Είδαμε και πάθαμε για να την ξεκολλήσουμε από τη ρουλέτα.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Πώς να το ξεχάσω. Εγώ ξέρω πόσο μου κόστισαν τα γούστα της.

ΚΑΡΔΙΑ: Ό,τι και να πεις δίκιο έχεις. Ήταν καλομαθημένη. Όλο φρουφρου κι αρώματα! Όταν έβγαινε για ψώνια δεν την σταματούσε κανείς.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Της είχα, βλέπεις, μεγάλη αδυναμία.

ΚΑΡΔΙΑ: Κι αυτή το ήξερε και το εκμεταλλευόταν.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Κάθε της επιθυμία γινόταν αμέσως πραγματικότητα .

ΚΑΡΔΙΑ: Το έγκλημα, όμως, πρέπει να ήταν προμελετημένο εδώ και πολύ καιρό. Πως δεν μυρίστηκες τίποτε ;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Γιατί, η τετραπέρατη, φρόντισε πρώτα από όλα να βραχυκυκλώσει την όσφρηση. Μυρωδιά δεν έπαιρνε ο οργανισμός μου. Ούτε τα τηγανιτά κεφτεδάκια της γιαγιάς μύριζαν, ούτε οι ιδρωμένες μασχάλες μέσα στα λεωφορεία βρωμούσαν. Τίποτε δεν γαργαλούσε τη μύτη μου.

ΚΑΡΔΙΑ: Έτσι εξηγείται που δεν πήρες μυρουδιά...

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Είχε, βέβαια, μια παράξενη συμπεριφορά τελευταία.

ΚΑΡΔΙΑ: Χμμ. Από τις ορμόνες όλα να τα περιμένεις. Όλο τερτίπια και τσαχπινιές...

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Όλο κουρασμένη ήτανε. Δεν είχε διάθεση για τίποτε.

ΚΑΡΔΙΑ: Δύσκολο να το πιστέψω. Αυτή, από ότι θυμάμαι, ήταν όλο ενέργεια. Όπου γάμος και γιορτή η Βασίλω πρώτη. Για να μην αναφέρω τις επιδόσεις της αλλού... *(κλείνοντας το μάτι και κουνώντας με νόημα το χέρι)*

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Δεν έδωσα σημασία. Νόμιζα πως θα της περάσει.

ΚΑΡΔΙΑ: Που να πάει ο νους σου στο κακό...

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Ήμουν πολύ απασχολημένος. Είχα τόσες άλλες σκοτούρες.

ΚΑΡΔΙΑ: Εμένα μου λες; Που δουλεύω συνέχεια ακόμη κι όταν εσύ κοιμάσαι...

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Μη ξύνεις πληγές. Έχω να κοιμηθώ τρεις μέρες...

ΚΑΡΔΙΑ: Χρειάζεσαι επειγόντως ξεκούραση. Είσαι στα πρόθυρα υπερκόπωσης.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Τώρα, κάτι μας είπες.

ΚΑΡΔΙΑ: Όλη μέρα σέρνεσαι. Σε κανένα γιατρό πήγες;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Έχω κλείσει ραντεβού τη Δευτέρα. Θα κάνω ένα Datscan. Αν και δε νομίζω ότι θα μας φωτίσει ιδιαίτερα.

ΚΑΡΔΙΑ: Ποτέ δεν ξέρεις! Θυμάσαι τη γειτόνισσα μας την Καίτη; Σκλήρυνση κατά πλάκας έδειξε.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Καλά λες! Τόσα και τόσα ακούμε κάθε μέρα! Όγκοι, σαρκώματα και δεν συμμαζεύεται. Ο Θεός να μας φυλάει.

ΚΑΡΔΙΑ: Και εξετάσεις αίματος να κάνεις. Να δούμε τι γίνεται και με τις άλλες ορμόνες. Θα αναστατώθηκαν κι αυτές. Δεν μπορεί! Τόσα χρόνια φίλες...

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Ναι, η αλήθεια είναι πως η Σεροτονίνη το πήρε λιγάκι βαριά.

ΚΑΡΔΙΑ: Εμ, τόσα χρόνια... κολλητές!

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Στενοχωρήθηκε πολύ. Δεν έχει βάλει μπουκιά στο στόμα της.

ΚΑΡΔΙΑ: Θα της περάσει. Δωσ της λίγη σοκολάτα και θα δεις... Η σοκολάτα κάνει θαύματα σ' αυτές τις περιπτώσεις.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Εκείνο που με ανησυχεί περισσότερο, είναι που κανείς δεν υπακούει πια στις εντολές μου.

ΚΑΡΔΙΑ: Τι εννοείς;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Δεν θυμάσαι; Προχτές που πήγαμε στο σούπερ μάρκετ πόσο δυσκολεύτηκα να πείσω τα χέρια να συνεργαστούν;

ΚΑΡΔΙΑ: Αα. Ναι! Μια ώρα έκαναν να βάλουν τα πράγματα μες στις σακούλες.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Και το χειρότερο συνέβη με τα ρέστα που η ταμίας τα άφησε στον πάγκο.

ΚΑΡΔΙΑ: Τόσα δάχτυλα και κανένα δεν τα έπιανε.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Ρεζίλι έγινα.

ΚΑΡΔΙΑ: Έλα τώρα, μην τα σκέφτεσαι αυτά.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Πώς να μην τα σκέφτομαι! Που ούτε να ντυθώ δεν καταφέρνω... Εφιάλτης μου χουν γίνει τα πουκάμισα με τόσα κουμπιά.

Η Μίνη τα κούμπωνε στο πι και φι. Και μου έδενε και τη γραβάτα άψογα.

ΚΑΡΔΙΑ: Θα βρούμε λύση, μη σκας. Άκου την καρδιά σου, κάτι ξέρει.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Έχει θολώσει το μυαλό μου. Δεν μπορώ πια ούτε να σκεφτώ ούτε να γράψω καθαρά.

ΚΑΡΔΙΑ: Μη λες βλακείες. Πάντα κακογράφος ήσουν από το δημοτικό. Το θυμάμαι πολύ καλά.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Και συνέχεια είμαι αφηρημένος, ξεχνάω πράγματα.

ΚΑΡΔΙΑ: Είναι το σοκ από την εγκατάλειψη. Δεν το έχεις αποδεχτεί ακόμη. Πάρτο απόφαση δεν θα ξαναγυρίσει. Πρέπει να προσαρμοστείς

στη νέα κατάσταση. Γιατί δεν πάμε μια βόλτα στην παραλία να

ξεχαστείς; Να περπατήσουμε λιγάκι να πάρεις αέρα;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: (φωνάζοντας δυνατά) Με δουλεύεις; Αφού σου λέω δεν μπορώ να πάρω τα πόδια μου!

ΚΑΡΔΙΑ: Καλά ντε! Μην μου φωνάζεις! Έχουν πειραχτεί τα νεύρα σου το ξέρεις; Βάλε λίγο μουσικούλα μήπως χαλαρώσεις.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Καλή ιδέα! (Βάζει ραδιόφωνο με κλασική μουσική)

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Είμαι τόσο πολύ κουρασμένος. Συγνώμη που σου έβαλα τις φωνές. Κλείνουν τα μάτια μου...

Γέρνει στην πολυθρόνα και αποκοιμιέται. Η Καρδιά τον σκεπάζει με μια κουβερτούλα τρυφερά. Μονολογεί :

ΚΑΡΔΙΑ: Επιτέλους τον πήρε ο ύπνος. Να ξεκουραστεί λιγάκι, ο καημένος. Ράκος τον κατάντησε η Μίνη με το φευγικό της. Η άμυαλη, τί νομίζει; Ότι η απουσία της θα προκαλέσει μεγαλύτερο ντόρο από τα καρδιακά επεισόδια ή τον καρκίνο; Φτου-φτου (φτύνεται) Μακριά από δω (χτυπά ξύλο) Μακριά από δω.. Βλέπει βέβαια και τα μεγαλεία της ινσουλίνης. Πανδημία έχει καταντήσει ο σακχαρώδης διαβήτης. Φτου - φτου (φτύνεται) Μακριά από δω (χτυπά ξύλο) Πρέπει όλοι να το πάρουμε απόφαση και να προσαρμοστούμε. Να φτιάξουμε ένα σχέδιο δράσης και να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας.

(Ανοίγει το λάπτοπ, σερφάρει, διαβάζει, παίρνει χαρτί και μολύβι και γράφει ενώ η μουσική παίζει απαλά και τα φώτα σκοτεινιάζουν. Σε λίγο φωτίζει. Ο εγκέφαλος σαλεύει και ξυπνάει. Χασμουριέται και τεντώνεται)

ΚΑΡΔΙΑ: Ξύπνησες κιόλας! Μόλις ξημέρωσε, κάτσε να χουζουρέψεις λίγο.

Κυριακή είναι. Δεν έχεις υποχρεώσεις.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Καθόλου καλά δεν κοιμήθηκα. Όλη τη νύχτα έβλεπα εφιάλτες. Τώρα το πρωί είδα τη Μίνη στο όνειρό μου. Ήταν λέει με τον Τζέημς σε μια ταβέρνα και λέγανε για μένα.

ΚΑΡΔΙΑ: Ποιον Τζέημς; Τον Τζέημς Μποντ;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Όχι, ρε, τον άλλο, το γιατρό.

ΚΑΡΔΙΑ: Τον Εγγλέζο;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Ναι μωρέ, αυτόν. Μου διαφεύγει τώρα το επίθετό του.

Δεν έχω πει και καφέ. Δεν λειτουργώ.

ΚΑΡΔΙΑ: Τον Τζέιμς Πάρκινσον λες;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Α να γεια σου! Μ' αυτόν τα πίνανε!

ΚΑΡΔΙΑ: Μα, αυτός δεν έχει πεθάνει από εγκεφαλικό;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Τι σημασία έχει αυτό; Η Μίνη τον θαύμαζε. Ήταν γοητευμένη με την προσωπικότητά του. Όλο γι αυτόν μιλούσε. Για το πώς ήταν υπέρ των αδυνάτων και έδειχνε υπέρμετρο ζήλο για την υγεία των φτωχών.

ΚΑΡΔΙΑ: Δεν καταλαβαίνω! Τι σχέση έχουν όλα αυτά με τη δική σου κατάσταση;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Απόλυτη! Αυτός, πριν από διακόσια χρόνια δημοσιοποίησε μια μελέτη για την τρομώδη παράλυση, που αργότερα οι επιστήμονες ανακάλυψαν ότι οφείλεται σε έλλειψη ντοπαμίνης. Δηλαδή ακριβώς αυτό που μου συμβαίνει!

ΚΑΡΔΙΑ: Έτσι εξηγείται πως πήραν τα μυαλά της δικιάς σου αέρα.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Έλεγε, λοιπόν, στη Μίνη ότι κανείς μέχρι τώρα δεν κατάφερε να βρει το λόγο που κάνει την ντοπαμίνη να εξαφανιστεί και κανείς δεν κατάφερε να τη φέρει πίσω.

ΚΑΡΔΙΑ: Ούτε με φάρμακα;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Δυστυχώς τα φάρμακα ενεργούν μόνο για λίγο κι όχι για όλα τα συμπτώματα. Για να μη μιλήσω για τις ανεπιθύμητες παρενέργειες που έχουν στον οργανισμό.

ΚΑΡΔΙΑ: Δηλαδή άλλη μια ανεξιχνίαστη υπόθεση;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Το μαύρο κουτί της νευρολογίας.

ΚΑΡΔΙΑ: Αν βάζαμε ένα ντετέκτιβ να την βρει και να την φέρει πίσω με το ζόρι;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Μεγάλη φαντασία έχεις. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

ΚΑΡΔΙΑ: Ε! Τέλος πάντων. Να πάει στο καλό κι ας είναι ευτυχισμένη. Εμείς εδώ να δούμε τι θα κάνουμε. Και ρίξε κάτι επάνω σου. Τρέμεις ολόκληρος από το κρύο.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Κάνε πρώτα ένα καφέ να ανοίξει το μάτι μου.

ΚΑΡΔΙΑ: Με όλη μου την καρδιά. *(Η καρδιά φέρνει τα καφεδάκια)*

ΚΑΡΔΙΑ: Να και τα καφεδάκια μας. Έφερα και μπισκοτάκια, απ' αυτά που σου αρέσουνε. Να στυλωθείς λίγο.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Στην υγεία μας!

ΚΑΡΔΙΑ: Τώρα μιλάς σωστά! Αυτό έχει σημασία. Αν είμαστε εμείς καλά θα είναι και οι άλλοι.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Ας δούμε τι θα μας πει κι ο γιατρός τη Δευτέρα. Δεν είμαι καθόλου αισιόδοξος. Το χω δει ξανά το έργο. Απαντάς σ ένα ερωτηματολόγιο, περπατάς σκυφτός, πάνω κάτω, στις μύτες, με τα χέρια κολλημένα στα πλευρά κι ο γιατρός σηκώνει τα χέρια ψηλά και σου λέει στην αρχή κάτι αλαμπουρνέζικα: 'Πρόκειται μάλλον για κάποια εξωπυραμидική διαταραχή'. Κι εσύ σκέφτεσαι τι σχέση έχουν οι πυραμίδες με το πρόβλημά σου κι αν θα χρειαστεί να κάνετε ανασκαφές.

ΚΑΡΔΙΑ: Ή μήπως έχεις κάνει λάθος και είσαι στο γραφείο μαθηματικού.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Μετά ξεκινά ένας γύρος εξετάσεων.

ΚΑΡΔΙΑ: Για να αποκλείσουμε άλλες ασθένειες, πιο σοβαρές.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Και η αγωνία κορυφώνεται!

ΚΑΡΔΙΑ: Λίγο μυστήριο δεν βλάπτει στη ζωή.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Για να συνεχίσουμε με μαγνητικές και datscans.

ΚΑΡΔΙΑ: Και που καταλήγουμε;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Εκεί από όπου ξεκινήσαμε... στην κλινική εξέταση.

ΚΑΡΔΙΑ: Πλάκα κάνεις!

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Καθόλου. ‘Πάσχετε από τη Νόσο Parkinson, δεν έχετε τίποτε άλλο.’ Είναι το συμπέρασμα.

ΚΑΡΔΙΑ: Ε! Δεν είναι και θανατική καταδίκη.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Αυτό λεν κι οι γιατροί. Είναι όμως ένας καθημερινός αργός Γολγοθάς που ο καθένας βιώνει διαφορετικά.

ΚΑΡΔΙΑ: Έλα τώρα μην συγχύζεσαι! Σκέψου θετικά.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Προσπαθώ, αλλά δεν είναι εύκολο. Όταν ξέρεις ότι πρόκειται για μια αργά εξελισσόμενη διαταραχή του κεντρικού νευρικού συστήματος.

ΚΑΡΔΙΑ: Μην ανησυχείς, όλα καλά θα πάνε. Θα βρούμε τρόπους να το αντιμετωπίσουμε. Εγώ θα είμαι μαζί σου. Δεν θα σ’ αφήσω να πάθεις καμία κατάθλιψη.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Σ’ ευχαριστώ, καρδιά μου.

ΚΑΡΔΙΑ: Να μη μ’ ευχαριστείς καθόλου. Θα ξαναγίνεις όπως πριν, είμαι σίγουρη! Δεν έχεις ακούσει που λένε για τη δύναμη του νου;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Αν δεν ήσουν εσύ, να μου δίνεις θάρρος...

ΚΑΡΔΙΑ: Έλα τώρα, σταμάτα και θα με πάρουν τα ζουμιά... ξέρεις πόσο ευσυγκίνητη είμαι. Θέλεις να με πιάσει πάλι καμιά ταχυπαλμία;

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Όχι, Όχι... προς Θεού! Μη λες τέτοια. Αυτό μας έλειπε τώρα. Να τρέχουμε Κυριακάτικα να βρούμε εφημερεύον φαρμακείο.

Όλους εσύ μας στηρίζεις, εσύ μας δίνεις ζωή.

ΚΑΡΔΙΑ: Ναι, αλλά χωρίς εσένα, είμαστε φυτά. Εσύ δίνεις νόημα στην ύπαρξή μας. Κάποιες ασθένειες καληώρα εντοπίζονται στον εγκέφαλο, δηλαδή, στο μυαλό που λέει ο κοσμάκης, ε λοιπόν, σου ξαναλέω ότι με το μυαλό θεραπεύονται.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Δηλαδή, λες, ότι εγώ θα είμαι ο γιατρός του εαυτού μου!

ΚΑΡΔΙΑ: Αυτό ακριβώς λέω. Να κοίτα, έχω καταστρώσει σχέδιο.

(και του δείχνει το χαρτί που έγραφε. Εκείνος διαβάζει προσηλωμένος)

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Καλά, που τα σκέφτηκες όλα αυτά; Μ’ εντυπωσιάζεις!

ΚΑΡΔΙΑ: Εεε, τι το 'χουμε το Ίντερνετ; Έκανα κι εγώ την έρευνά μου όσο εσύ κοιμόσουν. Εκτός από τα φάρμακα ή τη χειρουργική αντιμετώπιση υπάρχουν κι άλλες εναλλακτικές θεραπείες, φυσικοθεραπεία, προγράμματα γυμναστικής, χορού, μουσικοθεραπεία και εικαστικές προσεγγίσεις.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Αυτογνωσία μέσα από την κίνηση και λειτουργική ολοκλήρωση!

ΚΑΡΔΙΑ: Θα ταξιδέψουμε σε άλλους τόπους, θα ανοίξουμε άλλους ορίζοντες!

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Θα εξερευνήσουμε τις αισθήσεις μας!

ΚΑΡΔΙΑ: Και θα αλλάξουμε τρόπο σκέψης.

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: Θα ζούμε για το παρόν και δεν θα ανησυχούμε για το μέλλον.

ΚΑΡΔΙΑ: Πες μου τι θα θελες να κάνουμε μαζί

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: να μιλάμε ειλικρινά

ΚΑΡΔΙΑ: να γελάμε δυνατά

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: να τραγουδάμε σιγανά

ΚΑΡΔΙΑ: να χορεύουμε τρελά

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: να μετράμε τα άστρα

ΚΑΡΔΙΑ: να περπατάμε χέρι-χέρι

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: να κοιμόμαστε αργά

ΚΑΡΔΙΑ: να ξυπνάμε νωρίς

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: να ξαπλώνουμε στην αμμουδιά

ΚΑΡΔΙΑ: να κολυμπάμε στη θάλασσα

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: να φτιάχνουμε κάστρα στην άμμο

ΚΑΡΔΙΑ: να γράφουμε ποιήματα

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ :να διαβάζουμε ιστορίες

ΚΑΡΔΙΑ: να ζωγραφίζουμε με πινέλα

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: να ταξιδεύουμε μακριά

ΚΑΡΔΙΑ: να αγαπάμε αληθινά

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: να ζούμε κάθε στιγμή

ΚΑΡΔΙΑ: Το σύνθημά μας θα είναι 'ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΩ'

ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ: και χωρίς εκείνη.

ΚΑΡΔΙΑ και ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ : *(κοιτώντας το κοινό)* **ΕΣΕΙΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ;**